

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/367/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914207233
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914207233.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa BL Telecom collection, s. r. o. so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 47 150 315, zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK-ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi A. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. XXX, I., časť L., v konaní o zaplatenie 725,78 € s prísl., o návrhu navrhovateľa na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania - Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zastúpeného Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom so sídlom Park Angelinum 2, Košice, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C 216/2014-56 zo dňa 27. 03. 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

Návrhy vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a písm. c) OSP, zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd vstup Združenia na ochranu spotrebiteľov Obrana, so sídlom v Košiciach (ďalej v texte aj Združenie) do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, pripustil. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že podaním doručeným okresnému súdu dňa 13. 08. 2014 Združenie na ochranu spotrebiteľov Obrana, so sídlom v Košiciach konajúcemu súdu oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného spotrebiteľa. V podaní zo dňa 23. 10. 2014 navrhovateľ namietal proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a navrhol vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť, čo odôvodnil tým, že nie sú splnené podmienky pre vstup Združenia do konania a to najmä z toho dôvodu, že predmetom konania nie je ochrana práv spotrebiteľov, ale individuálna žaloba na plnenie. Zároveň zdôraznil, že odporca musí so vstupom Združenia do konania súhlasiť, že jednotlivé úkony vedľajšieho účastníka nie sú potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pretože súd má povinnosť ex offio prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách.

Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 92 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) v znení účinnom do 31. 12. 2014, ďalej na ust. § 93 ods. 3 OSP a uviedol, že vedľajší účastník vstúpil do konania ešte pred nadobudnutím účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonanej zákonom č. 353/2014, účinnej od 01. 01. 2015, ktorá doplnila ustanovenie § 93 ods. 3 OSP vloženie druhej vety v znení: „ak ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu súčasťou oznámenia o vstupe do konania musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada.“ Ďalej okresný súd uviedol, že s účinnosťou od 15. 10. 2008 bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené nové znenie ust. § 93 ods. 2, na základe ktorého môže tzv. druhá skupina subjektov vystupovať ako vedľajší účastník v konaní. V tejto tzv. druhej skupine subjektov vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel od prvej skupiny podľa § 93 ods. 1 OSP hmotno-právny záujem na výsledku konania neskúma.

Legitimáciu na vstup vedľajšieho účastníka do konania podľa ust. § 93 ods. 2 OSP dáva samotný zákon, keď ako vedľajší účastník vystupuje právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 205/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vedľajší účastník Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA je právnickou osobou, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Tento vedľajší účastník vstúpil do konania ešte v čase, keď zákonná úprava nevyžadovala, aby súčasne so svojím vstupom do konania predložil aj súhlas toho účastníka, na strane ktorého do konania vstupuje. Súd si však dodatočne vyžiadal tento súhlas od odporcu, keďže v prípade, že by tento výslovne so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho stranu nesúhlasil, súd by jeho vstup nepripustil. Odporca, na strane ktorého vedľajší účastník vstúpil do konania, voči vstupu vedľajšieho účastníka do konania nenamietal, svoj nesúhlas nevyjadril ani na výzvu súdu prevzatú 03. 12. 2014. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia uviedol, že výslovné neudelenie súhlasu so vstupom vedľajšieho účastníka do konania nemožno považovať za jeho nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania alebo vyvodiť z toho záver, že si odporca účasť vedľajšieho účastníka v konaní neželá. V závere odôvodnenia svojho rozhodnutia okresný súd zdôraznil, že navrhovateľ v námietke neprípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania neuviedol žiadne relevantné dôvody, ktoré by bránili vstupu vedľajšieho účastníka (spotrebiteľského združenia) do konania na podporu záujmov odporcu - žalovaného spotrebiteľa. Vo vzťahu k tvrdeniu navrhovateľa o porušovaní Ústavy SR a ďalších právnych predpisov, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu PL. 1/2014 zo dňa 29. 01. 2014, z odôvodnenia ktorého vyplýva, že skutočnosť, že právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu sa oboznámi s podstatnými okolnosťami prípadov, vrátane osobných údajov účastníkov konania, ktorých rozsah je stanovený § 79 ods. 1 OSP, nepredstavuje podľa ústavného súdu neospravedliteľný zásah do zákonného práva na súkromie podľa čl. 19 ods. 2,3 Ústavy SR, ale naopak sleduje legitímny cieľ.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že v zmysle ust. § 201 v spojení s ust. § 204 ods. 1 OSP podáva v zákonnej 15- dňovej lehote odvolanie proti uzneseniu okresného súdu v celom rozsahu. Odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. f) OSP, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza podľa názoru navrhovateľa z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že vstup vedľajšieho účastníka do občiansko-právnych konaní upravuje vládný návrh novely Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Z. z. s účinnosťou od 01. 01. 2015. Návrh novely v dôvodovej správe reaguje na doterajšiu rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky v občiansko-právnych veciach a vychádza zo záverov judikatúry a zjednocovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, pričom zohľadňuje aj závery rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie s úmyslom odstrániť sporné otázky, ktoré aktuálne a vo veľkom rozsahu komplikujú priebeh Občianskeho súdneho poriadku. Uvedený návrh novely Občianskeho súdneho poriadku dopĺňa doterajšie ustanovenie § 93 OSP a odstraňuje interpretačné problémy praxe súdov v otázke, či a za akých podmienok môže do občianskeho súdneho konania ako vedľajší účastník vstúpiť právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1992 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V ustanovení § 93 ods. 3 OSP sa za prvú vetu vkladá nová druhá veta, ktorá znie: „ako vedľajší účastník vstupuje do konania z vlastného podnetu združenie podľa osobitného predpisu, súčasťou podnetu musí byť aj súhlas účastníka, popri ktorom sa zúčastňuje na konaní, inak súd na podnet neprihliada. Návrh novely vychádza zo záverov judikatúry Najvyššieho súdu SR, že ani takýto vedľajší účastník nemôže vstúpiť do konania proti vôli toho, popri kom chce v konaní vystupovať, resp. že ani účasť takéhoto vedľajšieho účastníka nesmie byť navrhovateľovi alebo odporcovi nanútená, ak si ju sám neželá. Navrhovateľ v odvolaní ďalej uviedol, že podľa vnútroštátnej právnej úpravy môže Združenie priamo zastupovať spotrebiteľov vo všetkých konaniach na základe plnomocenstva udeleného spotrebiteľom. V zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP nie je potrebné, aby vedľajší účastník musel mať záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce v konaní vystupovať. Potreba súhlasu vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, v zmysle ktorého: „z ust. § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom, tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť ktorého v konaní si neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom

podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznemená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený, len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým vedľajší účastník prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať s jeho podporou súhlasí, resp. či s jeho podporou nevyjadril nesúhlas. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa ust. § 220 OSP zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa a zároveň si uplatnil právo na náhradu trov konania, ktoré vyčíslil v celkovej výške 81,04 €.

Na obsah odvolania navrhovateľa reagovalo Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA v podaní zo dňa 27. 04. 2015, kde uviedlo, že k oznámeniu vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania došlo pred účinnosťou novely Občianskeho súdneho poriadku uskutočnenej zákonom č. 353/2014 Z. z., ktorá nadobudla účinnosť až dňa 01. 01. 2015 a teda pri zachovaní zásady lex retro non agit nie je možné uvedenú právnu normu vzhľadom na zákaz retroaktivity právnych noriem ako významnej demokratickej záruky ochrany práv a právnej istoty na vec aplikovať. V prípade, že sa odvolací súd nestotožní s uvedenou právnou argumentáciou vedľajšieho účastníka, vedľajší účastník navrhol konanie v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP prerušiť a požiadať Súdny dvor Európskej únie o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke týkajúcej sa vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania a alternatívne navrhol, aby odvolací súd v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. b/ OSP konanie prerušil a podal na Ústavný súd SR návrh na začatie konania o súlade § 93 ods. 6 OSP účinného od 01. 01. 2015 s čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, nakoľko podľa vedľajšieho účastníka pri absencii intertemporálneho ustanovenia toto zákonné ustanovenie nerieši situáciu, podľa ktorej právne normy sa majú dokončiť konania, ktoré začali a do ktorých vstúpili vedľajší účastníci do 31. 12. 2014. V uvedenej súvislosti poukázalo Združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA so sídlom v Košiciach na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5SŽ/20/2010 zo dňa 10. 03. 2011 a na nálezy Ústavného súdu SR z 23. 08. 2001 II. ÚS 14/2001, z 13. 11. 2002 II. ÚS 132/02, z 05. 04. 2007 III. ÚS 171/2006 a v závere svojho vyjadrenia navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil a zároveň si uplatnilo náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní celkovej výške 49,89 €.

Krajský súd ako súd odvolací, prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci z hľadiska odvolacích námietok navrhovateľa odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu je vecne správne.

Podľa znenia ust. § 93 ods. 2 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, teda v čase, keď Združenie svojim podaním oznámilo okresnému súdu, že vstupuje do konania: „ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi a odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu“. Citovaným zákonným ustanovením bol s účinnosťou od 15. 10. 2008, zák. č. 384/2008 Z. z. do právnej úpravy vykonanej Občianskym súdnym poriadkom zavedený tzv. druhý typ vedľajšieho účastníctva. Cieľom novelizovaného znenia ust. § 93 ods. 2 OSP v zmysle novely uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z. z. bolo rozšírenie ochrany práv dotknutých subjektov v prípadoch, v ktorých na to existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu práv spotrebiteľov, právnické osoby zamerané na ochranu práv jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou a pod. V rámci tohto druhého typu vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel od prvého typu vedľajšieho účastníctva (§ 93 ods. 1 OSP) hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup do konania dáva vedľajším účastníkom tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva samotný zákon, pričom ust. § 93 ods. 2,3 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014 nelimituje vstup vedľajšieho účastníka do konania súhlasom hlavného účastníka, na podporu ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil konštatujúc, že pokiaľ ide o interpretáciu uznesenia Najvyššieho súdu

SR sp. zn. 3Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2003 navrhovateľom, odvolací súd uvádza, že interpretácia uznesenia NS SR sp. zn. 188/212 zo dňa 05. 02. 2013 navrhovateľom je nesprávna a účelová, pretože z obsahu odôvodnenia predmetného uznesenia NS SR vyplýva, že podmienka súhlasu hlavného účastníka so vstupom združenia na ochranu spotrebiteľov (t. j. vedľajšieho účastníka, tzv. druhého typu vedľajšieho účastníctva) do konania na stranu hlavného účastníka konania - žalovaného spotrebiteľa v zmysle ust. § 93 ods. 2, 3 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014 (t. j. v znení platnom a účinnom v čase vstupu vedľajšieho účastníka do konania dňa 11. 08. 2014) má charakter podmienky negatívnej, čo znamená, že ak odporca nevzniesol námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania a ani iným negatívnym spôsobom nevyjadril svoje nesúhlasné stanovisko ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania, nie je dôvod vstup vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť.

Vo vzťahu k návrhom vedľajšieho účastníka na strane odporkyne na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a písm. c) OSP odvolací súd uvádza, že a) vedľajší účastník na strane odporkyne navrhol konanie prerušiť podmienene, v prípade, že odvolací súd bude považovať odvolanie navrhovateľa za opodstatnené a b) otázky, ktoré navrhol vedľajší účastník predložiť ako otázky prejudiciálne Súdnemu dvoru Európskej únie a Ústavnému súdu SR nie sú otázky, ktoré by si výkladom príslušných ustanovení nevedel alebo nemohol zodpovedať konajúci súd, bez toho aby konanie prerušil.

O trovách vedľajšieho účastníka na strane odporkyne v odvolacom konaní odvolací súd s poukazom na ust. 151 ods. 1 veta prvá OSP (kde sa uvádza, že o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí) nerozhodoval.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.